

Viết cho ngày nhà giáo Việt Nam

Tác Giả: LM Giuse T&# Xuân Hòa

Thứ Sáu, 20 Tháng 11 Năm 2009 07:26

Ngái Vi&#t nam có câu: ăn qu&# nh&# k&# tr&#ng cây, hay u&#ng n&#c nh&# ngu&#n. Đây là m&#t truy&#n th&#ng t&#t đ&#p c&#a ngái dân Vi&#t nam. Hôm nay là 20/11, ngày Nhà giáo Vi&#t Nam. Ngày này nh&#c ta nh&# đ&#n công lao c&#a nh&#ng ngái th&#y đã đ&#y đ&# ta nên ngái. Nh&#t t&# vì s&#, bán t&# vì s&#. N&#u nh&# m&#t ch&# hay n&#a ch&# cũng là th&#y thì ngày hôm nay ph&#i là ngày chúng ta bi&#t &#n nhau. Cha m&# là nh&#ng nhà giáo đ&#c đ&#u tiên. Nh&#ng ngái ta g&#p g&# trong cu&#c đ&#i, ai cũng có th&# đ&#y cho ta m&#t cái gì đó và h&# x&#ng đáng làm th&#y c&#a ta. Không nh&#ng ch&# có con ngái mà c&# thiên nhiên hoa lá hay đ&#ng v&#t cũng có th&# là th&#y đ&#y cho ta. Hi&#u nh&# th&# thì ngày hôm nay qu&# là ngày quan tr&#ng, ngày nh&#c nh&# ta làm ngái là nh&# th&# nào. Tuy nhiên, ngày hôm nay v&#n là ngày dành riêng cho nh&#ng ngái th&#y đ&#y h&#c. Ngh&# nhà giáo là m&#t ngh&#p cao quý vì đó là ngh&#p giáo đ&#c con ngái. Có ngái đã nói r&#t hay r&#ng ngh&#p nhà giáo là ngh&#p đi vào v&#nh c&#u. Nh&#ng gì ta truy&#n cho h&#c sinh hôm nay s&# còn ti&#p t&#c đ&#c truy&#n l&#i cho nh&#ng th&# h&# k&# ti&#p và c&# nh&# th&# cho đ&#n vô cùng. M&#t ngh&#p cao quý nh&# th&# cho nên nh&#ng ngái làm ngh&#p đó, n&#u mu&#n tr&# thành nh&#ng ngái th&#y đích th&#c cũng ph&#i là nh&#ng con ngái x&#ng đáng. V&#y nhà giáo đích th&#c là gì?

Nhà giáo đích th&#c theo tôi nghĩ không ch&# là ngái truy&#n đ&#t ki&#n th&#c mà còn c&# ni&#m đ&#m mê và phong cách s&#ng. Ngái th&#y đích th&#c không b&#ng lòng v&#i vi&#c đ&#y ki&#n th&#c mà còn ph&#i giúp cho h&#c trò làm ngái. Ngái th&#y đích th&#c không ch&# b&#ng lòng v&#i vi&#c lên l&#p gi&#ng đ&#y, h&#t gi&# thì v&# cho tròn b&#n ph&#n mà còn ph&#i đánh th&#c nh&#ng ti&#m năng n&#i h&#c trò, giúp h&#c trò phát huy t&#t c&# nh&#ng tài năng mà T&#o hóa đã ban t&#ng.

Có còn không hình &#nh ngái th&#y đích th&#c trong xã h&#i Vi&#t Nam hôm nay? Câu tr&#l&#i c&#a tôi là còn. Tôi v&#a đ&#c lo&#t bài vi&#t v&# nhà giáo, nhà văn Tr&#n Th&# Nh&#t Tân và đ&#a con tinh th&#n “Dòng Xoáy” c&#a bà. Đ&#c xong, tôi c&#m th&#y có m&#t cái gì đó nhói đau trong tâm h&#n. Tôi th&#y bà là ngái th&#y đích th&#c. Bà đã s&#ng th&#t trung th&#c. Bà mu&#n truy&#n cho h&#c sinh t&#t c&# nh&#ng gì bà có đ&# giúp h&#c sinh phát tri&#n. M&#c dù b&# gu&#ng máy x&# h&#i đ&#y ra bên l&# và ph&#i s&#ng m&#t cu&#c đ&#i vô cùng kh&# s&#, nh&#ng bà đã không bao giờ th&#a hi&#p v&#i gian đ&#i. Bà quy&#t tâm đ&#u tranh đ&#n cùng. Bà mong mu&#n m&#t n&#n giáo đ&#c lành m&#nh, m&#t n&#n giáo đ&#c mà &#n&#i đó ngái ta không ph&#i che đ&#y đ&#i u gì. Ngái ta có quy&#n nói th&#t và s&#ng th&#t v&#i t&#t c&# ni&#m đ&#m mê c&#a mình. H&#c không ph&#i đón nh&#n th&# đ&#ng mà là ch&# đ&#ng sáng t&#o. Tôi ch&#a đ&#c đ&#c tác ph&#m “Dòng Xoáy” c&#a bà nh&#ng qua các bài bình lu&#n thì tôi th&#y bà qu&# là m&#t ph&#n &#can tr&#ng.

Ngày 25/06/1989, chính c&# T&#ng bí th&# Nguy&#n Văn Linh đã g&#i th&# cho bà. Trong th&# có đ&#n “Tôi không rõ Tr&#n Th&# Nh&#t Tân là nam hay n&#? “Th&#” &#t ph&#i là n&# r&#i, nh&#ng l&#i v&#n l&#i làm cho tôi nghi là nam. Tôi s&# r&#t vui s&#ng n&#u tôi l&#m to. Vì n&# tác gi&# qu&# là m&#t cô Lý xinh t&#t i, nh&#ng r&#t c&#ng tr&#c, đ&#u tranh đ&#ng c&#m không lùi b&#c tr&#c nh&#ng tiêu c&#c, nh&#ng ác đ&#c c&#a m&#t bè lũ có ch&#c, có quy&#n (mà xã h&#i ta cũng đang còn đ&#y r&#y), m&#t cô giáo Lý thông minh, sáng t&#o, có t&# duy m&#i, đ&#ng th&#i r&#t th&#ng yêu h&#c trò, quy&#t lòng đào t&#o các cháu thành con ngái m&#i xã h&#i ch&# nghĩa.” Hai m&#i năm đã trôi qua, gi&# ch&#c không còn ai hy v&#ng vào con ngái m&#i xã h&#i ch&# nghĩa n&#a. Hai m&#i năm, bè lũ có ch&#c có quy&#n mà T&#ng bí th&# Nguy&#n Văn Linh nói t&#i v&#n còn đó. Hai m&#i năm sau, m&#t n&# th&#c sĩ tr&# cũng đã b&# cho thôi vi&#c ch&# vì đã dám đ&#y th&#t, dám truy&#n t&#t c&# tâm huy&#t cho h&#c trò. Đó là tr&#ng nh&#p c&#a cô giáo Nguy&#n Th&# Bích H&#nh, m&#t ngái Công giáo, đ&#y v&#n &# tr&#ng chuyên Nguy&#n B&#nh Khiêm t&#nh Qu&#ng Nam đã b&# bu&#c thôi vi&#c tháng 6 v&#a qua, ch&# vì đã dám nói th&#t, dám gi&#i thi&#u cho h&#c trò nh&#ng webside &# n&#c ngoài nh&# Talawas, hopluu, tienve... Cô đã b&#

Viết cho ngày nhà giáo Việt Nam

Tác Giả: LM Giuse T& Xuân Hòa

Thứ Sáu, 20 Tháng 11 Năm 2009 07:26

Kết tôi xuyên tạc sự thật và câu kết với bè lũ phản động chống lại nhà nước. Trước tôi phản động vì n câu a đài RFA, cô Hiền nói rằng Cô không có tôi gì. Cô không đến nhận sự thật, cái đẹp vì n luôn tồn tại dù cho người ta có cố tình xuyên tạc. Vâng, sự thật và cái đẹp là vĩnh cửu. Đó là những giá trị trường tồn. Dù con người có cố tình che đậy hay xuyên tạc thì sự thật vẫn muôn đời là sự thật.

Ngày hôm nay sẽ có nhiều những bông hoa, nhiều cánh thiệp, nhiều lời chúc mừng và có khi có quà tặng được trao cho các thầy cô giáo. Trong tất cả những món quà đó, có bao nhiêu phần trăm đến từ tấm lòng biết ơn chân thành hay chỉ là một thứ tấc cùn phải có. Tôi nghĩ rằng chỉ khi nào các thầy cô giáo dạy thật và sống thật mới có thể nhận được tấm chân tình của học trò. Tôi mừng vì xã hội Việt nam vẫn còn nhiều Nhà giáo như Bà Nhật Tân, như cô Bích Hiền và còn nhiều người mà tôi chưa biết, họ đã và đang góp phần làm trong sạch hóa xã hội. Họ chính là những ngọn nến sáng soi vào bóng đêm của gian dối và hèn nhát. Họ chính là những người tào nê dòng xoáy, xoáy sâu vào tâm hồn con người để lay chuyển lương tri. Những con số này ít quá. Đáng tiếc một cách đáng kinh ngạc với bao nhiêu chân thật, những đức sống như chúng ăn thua gì.

Tôi muốn kết thúc vài suy nghĩ về ngày nhà giáo hôm nay bằng vài câu chuyện. Tôi viết chuyện cho các nhà giáo được trả thù lao xứng đáng họ không còn cần phải dấy thêm hay tìm cách kiếm tiền. Tôi viết chuyện cho các nhà giáo được tiếp tục do truyền bá tư tưởng giúp học trò biết tự mình nhận định và phân tích ngõ hầu tạo cho mình một nhân cách. Tôi viết chuyện cho có nhiều nhà giáo can đảm sống thật như nhà giáo Nhật Tân và Bích Hiền để đời không mâu thuẫn với chính cuộc sống của họ. Và nếu như tất cả mọi người đều sống thật thì mới cái tiêu cực sẽ biến mất. Để làm được điều đó thì chúng ta phải bắt đầu bài học đầu tiên trong cuộc đời là bài học làm người như lời câu chuyện của Trăn Văn Thủy trong phim « Chuyện Tội Tội »: « Hãy hãy nhìn con trẻ và... cố gắng nhìn lên đầu tiên vào việc học làm người - người tử tế, trước khi mong muốn và chặn đứng họ trở thành những người có quyền hành, gì đang học siêu phàm ».